

ՄՇԱԿ

Տեղի վրա 10 րոպեից հետո տարվանք 6 րոպե
Ստանդին համարները 5 կողմերով

Թիֆլիսում գրվում են խմբագրատան մեջ

Մեր հասցեն. Тифлисъ, Редакция „Мшакъ“.
Կամ Tiflis, Rédaction „Mschak“.
Տ է Լ Է Ֆ օ Ն № 253.

Պարագրաֆները բաց է առաւօտեան 10—2 ժամ
(բացը կիրակի և տոն օրերից).

Յայտարարութիւն ընդունվում է ամեն լիզուով

Յայտարարութիւնները համար վճարում են
խրաբանչիւր տողատեղին 10 կողմով
Տ է Լ Է Ֆ օ Ն № 253.

ՀԻՄՆԱԳԻՐ ԳՐԻԳՈՐ ԱՐԵՐՈՒՆԻ

ՅԵՆՆԵՆՈՒՄ ԵՆԻՐ

Վրացական Պետր Եգորովիչ Մանջալաձէն, Եկատերինա Եգորովնա, Ստեփան և Իվան Սափիելիձէ Մանջալաձէները և Սեֆիա Սափիելիձէն և Գեորգի Եօսիֆովիչ Շաւ-
գուրիձէները խորին վշտով յայտնում են ծանօթներին ու ազգականներին առաջինի
կնոջ, երկրորդի գոտի, երրորդին բնու, սիրելի և անմոռանալի

ՄՄՐԻԱ ՍԱՎԵԼԵՎՆԱ ԽԱՆՁԱԼԱՋԷԻ

(Ծնեալ Մանջալաձէ)

մահը: Դադարը իր բնականին (Միքայէլեան պրոպետի № 148) կը տարվի Վանքի
Մայր Եկեղեցին կիրակի օրը, նոյեմբերի 7-ին, առաւօտեան ժամը 10-ին, իսկ այն-
տեղից թօշիվանքի գերեզմանատունը: Ամբիժը շարաթօրը, երկկոյնեան ժամը 6 1/2-ին:

Վրացական Եկատերինա Փր իգօնեան Հիշուրեանցը, Կոստանտին Հիշուրեանցը,
Դանիէլ և Լեոն Ալեքսանդրեան Հիշուրեանցի խորին վշտով յայտնում են ազգական-
ներին և բարեկամներին քաղաքացիական ինժեներ

ՍԱԷՓԱՆԴՐ ՀԷՋՈՒԲԵԱՆ ՀԷՋՈՒԲԵԱՆՑԻ,

առաջինի որդու, երկրորդի եղբոր և վերջինների հօր մահը: Դադարը իր բնականին (Միքայէլեան պրոպետի № 148) կը տարվի Վանքի
Մայր Եկեղեցին կիրակի օրը, նոյեմբերի 7-ին, առաւօտեան ժամը 10-ին, իսկ այն-
տեղից թօշիվանքի գերեզմանատունը: Ամբիժը շարաթօրը, երկկոյնեան ժամը 6 1/2-ին:

Բժիշկ Միքայէլ Գեորգիան, Հեղինէ Յովհաննիսեան և Նիկոլայ Գեորգիան Աղա-
ջ առեալն ու երբ խորին վշտով յայտնելով ծանօթներին և ազգականներին իրանց սի-
րելի մեղքաբեռն աղկայ

ՄՄՐԻԱ ՍԱՎԵԼԵՎՆԱ ԽԱՆՁԱԼԱՋԷԻ

(Ծննդեամբ Մանջալաձէ)

մահը, անուշամեծ են, որ յուղարկուողութիւնը տեղի կունենայ կիրակի օր, նոյեմբե-
րի 7-ին առաւօտեան ժամը 10-ին: Միքայէլեան փողոցի Հիշուրեանի տանց № 148
դէպի Վանքի մայր եկեղեցին, իսկ այնտեղից գէպի թօշիվանքի գերեզմանատունը: Ամ-
բիժը պայտ, շաքար, երկկոյնեան 6 1/2 ժամին:

ԲՈՎԱՆԴԱՎՈՒԹԻՒՆ

Յիշեցնում ենք. — ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ.
Մամուլ. Լաւալի Կարապէ. Լաւալի Երուսաղէմի.
Ներքին լուրեր. — ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ. Պա-

ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ

ՅԵՂԻՆ ՁԱՅՆԸ

(Պատմութեամբ Տիգրան Ձալէնի)

Հուսամուտին առկէն եկող աղմուկ մը բնա-
նայեց իր երազանքը: Շուրջը դիտեց: Ոչ ոք
չէր ծնեցաւ ու նշմարեց փողոցի գիւղերը մը,
որ սուրճաւոր հրապարակ փողոցի կոթիւնը կը
հակէր: Եւ ինչ ցնցիկեցաւ. այդ գիւղերը գերմա-
նական ղեկավարութեան ղեկին խառնութիւնն ու
վաղաքազ կապտութիւնը չուէր: Սկսաւ ուշա-
ղութեամբ գննել անոր դէմքը: Այդ դէմքը
տարօրինակ կերպով բարի էր, անկեղծ ու
պայծառ. ծ, հապա այդ զոյգ մը յաջեւրը
կարծեալ թէ անմեղութեան, զթութեան ու կա-
րեկցութեան երկու ակեր ըլլալէն, որոնք ի-
րանց հանգարաւ զթութեանը կը հրաքելէին
զինքը փառհօրէն բանալ իր սիրտը, պատ-
մել իր ցաւը... Եւ ինչ յոյսի ու վարանքի ցա-
ւազին րօպէն մը անցուց... Եւ թէ խօսէր, օգնու-
թիւն խնդրէր... բայց հեռանայր...

— Զինուոր, այ գիւղեր...

Յանկարծ գիւղերին պայծառ դէմքը մթա-
գնեցաւ: Հազիւ զսպելով վրդովմունքի շար-
ժումը մը, թողուց տեղը և սկսաւ տնդոտ քա-
լերով երթնելով մայրին վրա: Բանտարկեալը
սրտադրով նայեցաւ գիւղերին և աշխատեցաւ
անոր դէմքին արտայայտութիւնը կարգաւ:
Բայց գիւղերը հանգարտված էր արդէն, քա-
լերը բոլորովին բնական էին ու դէմքը՝ քիչ
առաջվան պէս վճիռ էր ու զուարթ: Անոր աչ-
քերը դարձեալ կը հրաքելէին խօսել, ապա-
տանել իր կարեկցութեան: Շուսապնդված
Եւ ինչ նորէն բացաւ բերանը, ուրիշ բառերը
այս անգամ դուրս եկան որոշ, համարձակ.

տեղադրի շուրջը. — ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ. — ՅԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ. Յեզին
ձայնը:

— Լէյ, գիւղեր, կաղաչեմ... անաւ ամիս մըն
է, որ...

Լեյ, որովհետեւ անկարող եղաւ միտքը բա-
ցատրելու: Գիւղերներէն չը գիտէր:

Զինուորը՝ առանց յուզման որ և է նշան
ցոյց տալու, կը շարունակէր երթնելով մայ-
րին վրա: Այդ գիւղերը՝ դառնելով իր գէմբին
վրա ծածկաւոր նուրբ ու հեղնական ժպիտէն,
դուարձութիւն կը պատճառէր նոյն իսկ իրան:
Եւ ինչ դարձեալ փորձեց խօսիլ.

— Զինուոր, կաղաչեմ, ինձի լսէ... կրկնեց
միայն յանգեցող պէս:

Զինուորը՝ յայտնապէս զուարճացած օգնու-
թեան այդ անձաբակ կոչին, կանգ առաւ ու
հեռաքրքրութեամբ բարձրացուց աչքերը դէպի
լուսամուտը:

Երջանկութիւնը ձեռքին տակ և սակայն
զայն բռնելու անկարողութեան մէջ գտնվող
մարդու մը անաւոր անձկութեամբ՝ Եւ ինչ կե-
ցած էր վերը ու կը բաւականանար միայն
լուռ ու պարտապաշտ հայեացքներ արձակելով:
Դէմքը խոշորութեան ծածկաւոր էր հոգեկան
բուռն տանջանքին: Զինուորը լեցուեցաւ ար-
գահատանքի խորունկ զգացումով մը:

— Զինուոր, լսէ, կաղաչեմ... շատ կաղաչեմ...

Ֆրանսերէն չը գիտէր... Եւ ֆրանսիացի էր...

Զինուորը զօգնուեցաւ. անոր փողոցի մար-
մինը՝ տեղին մը պէս դողաց, ու քիչ մնաց,
որ հրացանը վար ձգէր: Յանգարեց վրա
բռնվողի մը շփոթութեամբ չորս կողմը դիտեց
ու սկսաւ վերադառնալ ծննդի սալաշատակը իր
կտրուկ, անկանոն, յուզված քայլերով: Վեր-
գովված զիմազդութիւնը հոգիին մէջ մղվող
անողորմ պայքարի մը գոյութիւնը կը մատ-
նէր: Անցաւ բանի մը րօպէ: Զինուորը կամայ-
կամաց գտաւ իր նախկին պաղարկութիւնը:
Յանկարծ կանգ առաւ, նայեցաւ դէպի վեր ու
խօսեց բանտարկեալին ուղղելով՝

— Դուք ֆրանսիացի էք, հարցուց Ֆրան-
սէն:

Մենք ստացել ենք թղթակցութիւններ
իս օլերայի տարածման մասին Արաքսի
աւազանի շրջանում: Սակայն աչքի առաջ
ունենալով, որ թուրքը պէտք է անպայ-
ման ստոյգ լինեն, մենք մեր լրագրի մէջ
հրատարակել ենք միայն այն թուրքը,
որոնք պաշտօնապէս վաւերացված են:

Պաշտօնական հաղորդագրութիւնը ցոյց
է ապիւս, որ խօլերայի ղեպերը տեղի են
ունեցել, ամենից շատ Նախիջևանի և Շա-
րուր—Գարալազեազի գաւառներում և
միայն մի քանիսը Երևանի գաւառում:
Մի քանի հարիւր հիւանդացանքների մի
փոքր մասն է մեռել: Հիւանդացողների
մեծագոյն մասը կազմում են այն բան-
ւորները, որոնք աշխատում են նոր կա-
ռուցվող երկաթուղիական գծի վրա,
բայց կան հիւանդացողներ և տեղական
գիւղացիներից:

Սօլերայի տարածվելը Երևանեան նա-
հանգում անսպասելի մի բան չէր: Մենք
ստիժ ենք ունեցել խօսելու այդ առաւ-
կայի մասին և յայտնել ենք, որ Պարս-
կաստանում երեցած խօլերան ամեն
հաւանականութիւն ունի անցնելու մեր
երկիրը: Եւ մեր գլխաւոր ուղղորդութիւնը
գրաւել էր այն հարցը, որ մենք մեր եր-
կրում նպատաւոր պայմաններ չը տանք
այդ փոխադարձ հիւանդութեան զար-
գացման համար:

Այն գէպերը, որոնք տեղի են ունե-
ցել թէև համեմատաբար շատ չեն և
հասնում են միայն մի քանի հարիւրի,
սակայն մեզից է կախված, որ այդ
գէպերի թիւը աւելի ևս չաճէ և հի-
ւանդութեան տարածումը կանգ առնէ:
Պաշտօնական տեղեկութիւնների համա-
ձայն հոկտեմբերի 25-ին Նախիջևանի գա-
ւառում կային 59, Շարուրում 129 և
Երևանի գաւառում երեք հիւանդ, ընդա-
մենը 191 հոգի: Հիւանդութիւնը մի քա-

սերէն:
— Օհ, այո, Եւ Նախիջևանում... այս քաղա-
քին մէջ բանի մը ազգականներ տեսնելու ե-
կած էի... չը գիտեմ ինչու յանկարծ գիւղեր
ունեցին ու ձգեցին այս զարհուրելի գնալին
մէջ... Եւ ան ամիսէ մը աւելի է, որ Եւ աշխարհէն
կտրված եմ... գոնէ ինձի թոյլ տային գրել
ծնողներուս, յայտնել, թէ ուր կը գտնվիմ...
Ի՞նչ կրնայ երևակայել հիմա անոնց դրութիւն-
ը... բայց ինչ է իմ յանցանքս... Եւ անմեղ
եմ...

Զսպված հեղեղի մը պէս՝ խօսքերը անոր
բերէին դուրս կը թափվէին, ալիքներով մերթ-
ցասկոտ ու վրէժխնդիր, մերթ ողորմուկ ու
պաղատալիկ: Եւ խօսէր անդադար, հեւիհեւ,
չնչապառ ըլլալու չափ արագ, մէկ մտքէն
ցատկելով միւսին, բողբոլելով իր բանտարկու-
թեան դէմ, պաշտպանելով իր անմեղութիւնը,
հեղափոխելով իր հեռաւոր սիրելիներու յու-
սահատ որոնումներն ու տանջող անստուգու-
թիւնը...

— Լսէք, ինչի՞մ կրնամ ձեզի օգնել... ընդ-
հատեց գիւղերը զգածված շեշտով:

— Իրաւ, որ չը գիտեմ... Գնա, պոռն ամեն
տեղ, ամենուր, մեծէն սկսած պոռնիկին, որ Եւ
անմեղ եմ, որ Եւ սարսափելի սխալմունքի մը
զոհ եմ... բայց Եւ ցնորվել եմ... կորուստիդ
պատճառ պիտի ըլլամ... կաղաչեմ ինձի կտոր
մը թուղթ և գրիչ...

Զինուորը շտապով գրպանները պրպտեց,
պատառ մը թուղթ ձաքեց, փաթեց մատիտի
մը շուրջը և սուրճին ծայրով երկնցուց Եւ ինչ:
Բանտարկեալը ներս քաշվեցաւ, հապճեպով
բանի մը տող խաղաղեց թուղթին վրա, հա-
ցէն գրեց ու ձգեց լուսամուտէն վար, գին-
ւորին:

— Շնորհակալ եմ... շնորհակալ եմ... յաւի-
տեան չը պիտի մոռնամ... բայց Եւ չը գիտեմ,
թէ որո՞ն է, որ երախտադարտ կը մնամ...

Եւ կէտերում է կենտրոնացած, որտեղ
կան աշխատողներ խմբեր:

Կառավարութիւնը և մասնաւորապէս
երկաթուղային վարչութիւնը բժշկական
միջոցներ են ձեռք առել հիւանդներին
պատուարելու և խնամելու համար, իսկ
ստոյգներին մեկուսացնելու հիւանդնե-
րից: Սակայն այդ միջոցները շատ թոյլ
կը լինեն, եթէ ինքը ազգայնականութիւնը
իր կողմից աշխատութիւն չի ցոյց տալ
գործին առողջապահական կազմակերպու-
թեամբ: Գիւղական հասարակութիւնները
պէտք է իրանք ներգործական գեր-
ստանձնեն իրանց վրա, ծանօթանան բը-
ժշկական ցուցումներին և գործընկեր օգ-
նութեամբ այն գլխաւոր միջոցների հետ,
որոնք կարող են ապահովել նրանց վա-
րակումից և մաքառել հիւանդութեան
դէմ, երբ նա արդէն երևացել է:

Հարկան Պարսկաստանը չուզեց օգտ-
վել գիտութեան ցուցումներին և չարա-
չար պատժեց, տալով մի քանի տաս-
նեակ հազար զոհեր: Եւ միայն ազատ
մնացին զոհերից հայերի մի մասը և եւ-
րօպացիները, որոնք նախօրոք պատ-
րաստվել էին մաքառելու խօլերայի դէմ:

Գիւղական ժողովրդի հասկացողութեան
մէջ պէտք է մտնել այն մէտքը, որ խօ-
լերայի դէմ կարելի է մաքառել աշողու-
թեամբ և որ իրանից, այդ գիւղական ժո-
ղովրդից է կախված զոհեր չը տալ
սոսկալի հիւանդութեան:

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

Մ Ա Մ Ո Ւ Լ

Երեկ ստացանք Վինետիկի «Գիւղեր» պատ-
կերագրող հանդէսն այս տարվայ հատորը:
Ինչպէս յայտնի է, «Բաղմալէյի» խմբագրու-
թիւնը երեք տարի առաջ սկսեց այս պարբե-
րական հրատարակութիւնը, որի արդիւնքը
յատկացրեց թիւրքահայ որբերին: Առաջին

— Մարտէն Բիւնէ, Ալլաուցի, հագուստով
գերմանական գիւղեր, բայց սրտով ֆրանսիացի:
Նոյն րօպէին մարդկային կերպարանք մը,
որ անկիւն մը կձկտած՝ բանտարկալին ու
գիւղերին մէջ անցած դարձածին հանդիսատես
էր եղեր, սուտերի մը պէս սահեցաւ աննկա-
տելի կերպով:

Բանի մը օր յետոյ Եւ ինչ արձակեցին Բան-
տէն ելլելուն պէս առաջին գործն եղաւ փնտրել
այն գիւղերը, որ սրտաշարժ փութկոտութեամբ
պատասխանեց իր անձկութեան աղաղա-
կին: Բայց իր փնտրումներն ապագիւն ան-
ցան:

— Երեկ, ուրիշ քաղաք տեղափոխեց Եւ,
մտածեց ու վերադարձաւ Նանսի:
— Առաւօտ մը, երբ Վալանտին դարձաւ կը
խօսէր ու կը կատակէր իր կողքին, Եւ ինչ բա-
ցաւ նոյն օրվան լրագրերը ու սկսաւ կարդալ.
յանկարծ մնաց քաղաքում:

— Ի՞նչ է, ինչ ունես, հարցուց Վալանտին
անհանգիստ:

— Կարգաւ:

«Ալլաուցի 3-րդ հետեակ գնդի գիւղերներէն
Մարտէն Բիւնէ, որ լրտեսութեան ամբաստանու-
թեան տակ բանտարկված ֆրանսացիի մը ար-
տաքին հաղորդակցութիւնը դիւրացուցած էր,
գիւղերական ատեանի կողմէ դատվելով՝ երեք
տարվան տաժանակիր աշխատանքի դատա-
պարտվեցաւ, գիւղական ուղիւն գնդերուն
մէջ»:

— Ա՛ն է, Եւ ինչ, բու Ալլաուցի գիւղերը:
Եւ ինչ չը պատահանեց: Աչքերը թրջվեց Եւ:
Երկար ժամանակ բազմոցին վրա անշարժ
մնաց, իր յիշողութեան առջև վերակենդանաց-
նելով պատկերը՝ պղտիկ, բարի գիւղերին,
որուն մէջ այնքան ուժով խօսէր էր Յեղին,
ձայնը...

Տիգրան Ձալէն

տարին հանդէսը հրատարակուի էր ամսէ ամիս, տարին 10 անգամ. բայց անցեալ տարւոյն խմբագրութիւնը հրատարակուի է բոլոր 10 համարները միացեալ, մի մեծ հատորով մէջ: Այսպէս է և ներկայ հատորը: Նա բաղկացած է 80 մեծագիր բերաներից, պատկերազարդ շաբաթաթերթերի դրերով: «Գիտութիւն» արդէն բնագիտութիւնը համար է ստացել հայութեան մէջ իբրեւ զգաւորութեամբ շքեղ հրատարակութիւն: Այդպիսի գեղեցկութիւն մինչև օրս չէ տուել տպագրական մասովը հայերի մէջ: Այս են միաբերան վերադարձ տարին հայերէն պարբերական հրատարակութիւնները, որոնք առիթ են ունեցել խօսել նրա մասին: Ունեցողութիւնը ոչինչ չէ խնայում իր այդ ձեռնարկութիւնը տարեցտարե գեղեցկացնելու համար, և «Գիտութիւն» խմբագրութիւնը արդէն առաջադիմութիւն է նախորդի հետ համեմատած: Այս նոր հատորը պարունակում է իր մէջ 88 հատ մեծ ու փոքր նկարներ ու պատկերներ: Նրանց գեղեցկութեան մասին խօսել աւելորդ է: Ուշագրութիւնը գրաւում է այն հանգամանքը, որ այս անգամ խմբագրութիւնը աւելի մեծ քանակութեամբ է տուել գունաւոր պատկերներ: Ով փոքր է շատ է ծանօթ է տպագրական տեխնիկային, նա կարող է իմանալ թէ որքան մեծ ծախսեր է արել, որքան աշխատանք ու համբերութիւն է գործադրել խմբագրութիւնը այդ երեք գոյնանի պատկերների այդքան մեծ քանակութիւն տպուելու համար: Աւելին պահանջել մի պատկերազարդ, բառի բուն մտքով շքեղ հրատարակութիւնից անկարելի է: Եւ ի նկատի առնելով «Գիտութիւն» համեմատաբար համեմատ գինը—10 ֆրանկ—4 ռուբլի,—պէտք էր կարծել որ իւրաքանչիւր փոքր իշտակ ունեւոր հայ արարել կը համարէր իր սեղանի վրա ունենալ «Գիտութիւն»: Սակայն այդ շքեղ հրատարակութիւնը մի վերին աստիճանի տխուր, յուսահատական պատկեր էլ է տալիս, պատկեր, որ իր սեռութեամբ ծածկում է «Գիտութիւն» բոլոր սիրտն զարդերը: Դա այս վերաբերմունքն է, որ ցոյց է տալիս հայ հատարակութիւնը դէպի այդ հրատարակութիւնը: «Գիտութիւն» խմբագիր Հ. Ս. Երեմեան այսպէս է նկարում այդ մտայն պատկերը.

«Որբունի» էն վերջը «Գիտութիւն»ին հրատարակութիւնները որոնք գերազանցօրէն անհման քան մը, գեղարուեստական կատարելութիւններ ընդունուցանա, անոնք դիզատեղ, անտեղ՝ անտիրական որք կը մնան տպարանի խորշերուն մէջ: Որբունի նուիրած այդ գեղանի թերթերը չէինք կարծել որ այսքան անտարբեր ցույց անտիրականութեան դատապարտուէին: Թէ... սիրելի են անոնք, հիշողութիւն արժանացած:

Ուրեմն... Ժպտութեան բռնակալ ուժը պէտք է փշրել: Ու փափուկ զգացմունք մը ունենալով, գոնէ յիշելը, որ 3 կամ 10 ֆրանք երբ կը զլանանք որբերու գանձանակին, խոշոր խոշոր պահանջներ չունենանք, անտիրելի կծու հարուածներով չի ջախջախենք սրտերի, որոնք պարզ խմբագրական դիւրաբեկ ուժին կը խնայուի: Կոչենք վեր բռնել որբերու ի նրա պատգեղարուեստական այս մասովը:

Մեր յուսախաբութիւնը մի փոքր ցնցել է: Նպատակներն չէր միայն «Գիտութիւն»-ով աշխուժացնել կատարելագործել հայ մամուլի գեղարուեստը: Ու բնաւ նպատակներն չէր «Գիտութիւն»-ն հիմնելով անունը մը շինել, փառքի մը հասնել, ոչ, ոչ... Մեր գլուխ ու ամենէն էական նպատակն էր որք անհամ գործ մը կատարել: Ու մեր այդ գործին ամեն հոգ ու խնամք ցոյց տուինք, բայց չի տեսնուր մեզի տալիս արդիւնքներ. մեր աշխատքը պիտի ըլլար նախ՝ աստաբաթիւ բաժանորդագրութիւնը, մեզի աշխատքը պիտի ըլլային մեր գրականութեան մէջ անուն մը ունեցող գրագէտները իրենց մէջ յօդուածովը, մեզի աշխատքը պիտի ըլլային մեր նկարիչները իրենց նկարներովը: Չունեցանք: Ու յուսախաբութիւններն կատարեալ եղան:

Բռնի բաժանորդ, բռնի աշխատքիւն չենք ուզեր: Բայց մեզմէ ժամանակին կը պահանջուէր որբերու ի նպատակ գործ մը: Այդ պահանջին մենք խուլ ու անսիրտ չի մնացինք: Մենք կատարեցինք մեր պարտքը: Մեր աշխատքիւն բաժանորդները հիմա կը սպասեն «Գիտութիւն»-ի շաբաթաթերթին: Սակայն ստոր շարունակութիւնը կը կատարէ ոչ մեր, այլ անտարբերութեան ու ժպտութեան սպանումն. մինչև որ չի ձանձուրել «Գիտութիւն»-ի արդար նպատակը, մինչև որ մէկ քանի կողմով առատաձեւն չըլլանք չոր հացի կարօտ որբերուն, պէտք է հաւատալ, որ մեր գեղարուեստական թերթը չի կրնալ ապրիլ, ու եթէ գետ կապրի, այդ մեր անընկեր յամառութեան պէտք է վերադրել, բարի, արդար ու գաղափարական գործին մէջ կողմնը խիզախօրէն յամառել, ապրիլ ու մեծնիլ նոյն յամառութեամբ: «Գիտութիւն»-ն կրնանք ապրիլներն սակայն մեծած է մեր գաղափարը, քանի որ

մեր նպատակին սրբութիւնը չենք կրնալ պահել. այդ նպատակն է որբերու օգնութեան հասնելն. ու օգնութիւնը—օգնելով կըլլայ:

Բաժանորդներ, ընթերցող հայ հատարակութիւն, և դուք «Գիտութիւն»-ին հիացողներ. Որբերը կը սպասեն... «Գիտութիւն»-ով մենք ձեզ չենք զլանար հայ գեղարուեստի ընթերցողները: Ներկայացուցիչը և դուք ալ մի զլանար ձեր երկու կողմէր: Փաստարանները պէտք չի կայ, պարզ է, մեր ազգայնութիւնը: Որբեր ունինք, անոնք կը բազմանան, կը բազմանայ անոնց վիշտ ու կոծը:

Անոնք մեր օգնութեան... Կը սպասեն:

Նա ուր է հասել ամօթալի իրողութիւնը: Որբեր կային, նրանք բազմանում են: Եւ իրաւ, մի մոռացված, աստափելի ճշմարտութիւն... Գեղարուեստական հրատարակութիւնը էլ չէ հրապուրում մարդկանց, չէ կարողանում կարեկցութեան մի փոքրիկ անկիւն պատրաստել նրանց սրտերի մէջ: Իսկ թէ լատիները գնալով թանձրանում է... Սակայն անկիւն այդ որբասիրական նպատակից էլ «Գիտութիւն» աւելի մեծ ուղարկութեան պիտի արժանի լինէր, եթէ մեզանում կարողանում են հասկանալ թէ ինչ մեծ նշանակութիւն ունի մամուլի բարգաւաճումը: Աղքատ, խեղճ, մութացիկ ենք: Մեր ձաճուրի մէջ մի որբ ու հառաչանք է տիրում—բաժանորդներ: Եթէ «Մուրճ» էր այդպէս աղաղակում, այսօր «Գիտութիւն» էր, վաղը մի երբորդը, չորրորդը կը գայ: Ուր է հայ ընթերցողը...

Յատկապէս «Բազմավէպ» խմբագրութեան գալով, մենք անցնելիւրում մի քանի անգամ շեղուի ենք, որ պէտք է գնահատել այն ճշգրտութիւնը, այն վերին աստիճանի համակրելի ուղղութիւնը, որ ցոյց է տալիս Վենետիկի վաճառ, աշխատելով, որքան կարող է, ընթացիկ գրական պահանջներն բաւարարութիւն տալ: Այդ ձգտումները գրական կողմերը չը գնահատվիցին մեզանում, իսկ պակասութիւնները վերաբերմամբ ամեն տեսակ մանր-մունք խմբագրութեան երեւան եկան աստատութեամբ. Բանը այնտեղին հասցրին, որ ասում էին թէ «Բազմավէպ» պիտի հին ուղղութեան մէջ մնայ, այսինքն հնութեամբ պիտի զբաղվի և ընթերցանութեան նիւթ չը տայ: Եւ մենք չենք զարմանում, որ «Գիտութիւն» տպարանի խորշերում անտէր-անտիրական թափված է մնում Վենետիկի վաճառ կենդանութեան նշանները չը պիտի ցոյց տար, նա պիտի իր աղօթքներով ու կրօնական—բանասիրական հրատարակութիւններով բաւականանար: Չէ, որ այսպէս են մեր բոլոր վաճառքը: Վենետիկը կամեցաւ դուրս գալ վանական նեղ հօրի-գոնից: Կամեցաւ իր ոյժերն ու պատրաստակամութիւնը նուիրել հայոց գրականութեան, ուր նա կարող է իր հաստատ տեղն ունենալ հէնց «Գիտութիւն» պէս հրատարակութիւններով: Բայց այսպիսի համակրելի երևոյթն էլ անհասկանալի է մնում մեր խղճուկ գրականութեան մէջ: Գործիչներ չունենք, հիմնարկութիւններ չունենք: Եւ ինչ հարկաւոր է, որ ունենանք, ինչ հարկաւոր է եղածներին օգնել...

ՆԱՄԱԿ ԿԱՐՍԻՑ

Հոկտեմբերի 27-ին

Անցեալ երկու շաբաթները գեղեցիկ և ցերեկ անընդհատ անձրեւում էր. ամբողջ քաղաքում տուռն է. խանութ չը մնաց որ չը կաթէր: Այժմս եղանակները բացվեցին, անձրեւ չէ գալիս, բայց առաւօտները սաստիկ ցուրտ է տեսնում. իսկ գեղեցիկները պաղ բամբ, այնպէս որ չուրը սառչում է: Շատ կարելի մնացին անձրեւի տակ, թըլթեցին, մի մասը, ցիւրի հետ փչացաւ, մի մասը մըսեց, մնացածն էլ գիւղացիք աշխատում են չորացնել, դարձեալ կարելի, և հատիկ հանել, որը պահանջում է ծանր աշխատանք:

Տեղիս 155-դ. կուրանեան հետեակ գունդը տեղափոխվեց Սարկովաձի, իսկ նրա տեղ եկաւ Կաղզուանից 154-դ. գերբնդեան հետեակ գունդը: Եթէ առաւօտեան ժամը 11-ին քաղաքը գնդին ընդունեց աղ ու հացով բոլոր համարական զբօսակներով: Երեկոյեան գնդի օֆիցերներին տեղիս գերետրական կուրում ընթերցե արվեց:

Այժմ է: Ամբողջ տարվայ մէջ առևտուրի ամենաաղօղակ ամիսներն են լինելու: Ամառվայ երկար, յոգնեցուցիչ օրերից յետոյ վաճառականը սպասում է այս ամիսներին, որ այս ամիսին քաղաքը դայ, առևտուր լինի, բայց այս ամիսին իզուր յոյս, ամբողջ շրջակայքում

կարանդին է անասունների մէջ հիւանդութեան պատճառով: Ոչ ցորեն է գալիս, ոչ գարբի է ոչ էլ, բանջարեղէնները. մեր գիւղացին ձի չունի, ստիպված է լինում վարձել մալականներից ֆուրգոններ, հետեակայն գիւղացին ծախում է իր բերածը թանգ գներով, մի մասն էլ ստիպված է լինում գիւղում ծախել: Հանգամանքից օգտվում են փող ունեցողները, գնում են գիւղ և ձեռքը ծոցը մնացած, շվարած գիւղացուց գնում են նրա ցորենին ու գարբին էֆան գներով և այնտեղ էլ ամբարում են:

Ներկայումս աչքի է ընկնում մի թանգութիւնը, որովհետեւ շուկայում ոչխարը և տաւարը ծախվում են շատ էֆան, իսկ միսը ֆունտը 7 կոպէկով: Մի բան, որ բոլորովին չէ համապատասխանում թէ անցեալ տարիներին և թէ անասունների այժմեան գներին: Գարբին ծախվում է պուղը 53—55 կոպ, ցորենը 90—95 կ., խոտը 21—22 կ., յարդը 10—11 կ. պուղը, ալիւրը 1 ր. 5-ից 1 ր 25 կ.:

Այս տարի մեզանում աչքի ընկնող ուրախալի երևոյթը այն է, որ համեմատելով անցեալ տարիների հետ, այժմս քաղաքը բաւական մասուր է պահվում: Սանիտարական Գործադիր Յանձնաժողովը քնած չէ, լաւ հրահրում է, գլօրնիկներն էլ լաւ են աշխատում: Ուղարկութիւն ենք հրաւիրում հետեակ թաղերի վրա ուր ոչ մի գլօրնիկ մինչև հիմա չէ գնացել և չէ մաքրել. այդ թաղերն են, «Կոօյի-Մահլայ» «Բայրամ-Փաշայ» «Սու-Ղաբի» և «Ղուրուր-Սահլայ»: Այս թաղերը մասնավոր են կատարեալ մոռացութեան, ուր կեդտեղի գարշահատութիւնից մարդու գլուխներն է գալիս: Մ. Ոսկանյան

ՆԵՐՓԻՆ ԼՈՒՐԵՐ

Պաշտօնական տեղեկութիւններ խօսքերի մասին:—Հոկտեմբերի 25-ին Հին-Նախիջևանի գաւառում կար 13 հիւանդ, նոր հիւանդացան 46 հոգի, որոնցից 18-ը երկաթուղու բանուրներ էին: Որոշուրում մեռել են 3 հոգի, հիւանդներ կան—28, առողջացել են 4 հոգի, հոկտեմբեր 31-ին կար 27 հիւանդ: Շարուր-Դարալագեազի գաւառում կար 55 հիւանդ, երկաթուղու բանուրներից նոր հիւանդացի են 74, մեռել 55, առողջացել 66 հոգի: Մնում է 8 հիւանդ: Երևանի գաւառում հոկտեմբեր 29-ին, եսպլի գիւղում, որ սահմանակից է Շարուր-Դարալագեազի գաւառին, հիւանդացի են 2, մարդ. Դաւալու գիւղում կայ մէկ հիւանդ, այն էլ Նախիջևանի գաւառի բնակիչ: Բազում տեղեկութիւն 1-ին հիւանդացի են 4, մեռել 1 հոգի: Նոյնները 2-ին քաղաքում հիւանդացի են մի ֆիլիշը կին և մէկ գլուխ թեւը: Բայրամյանում ոչ ոք չէ հիւանդացի կամ մեռել: Չէվադի գաւառի կարա-կիւլէնդիկի և Հալալ գիւղում հոկտեմբերի 30-ին հիւանդացի են 10 հոգի թուրքեր:

Ռուսական կարմիր խաչի կողմանան բաժնի վարչութիւնը խնդրում է տպագրել հետեակը: «Ընկերութեան կողմանան բաժնի գրամանները գումարները վերաբնդելու ժամանակ երեսը, որ 1904 թ. սեպտեմբերի 1-ին կար 213,193 ր. 21 կ., սեպտեմբերի ընթացքում մուտք եղաւ 2753 ր. 39 կ., իսկ ծախս 1068 ր. 17 կ. և 1904 թ. հոկտեմբերի 1-ին կար 213,978 ր. 43 կ., որ կազմված էր այսպէս.—տոկոսաբեր թղթեր—212,000 ր., ընթացիկ հաշուով 1,500 ր., պետական բանկի խնդրական արկղի գրքովով 149 ր. 21 կ. և արկղում առձեռն դրած 329 ր. 22 կ.:

Այսօր, Թիֆլիսի Արտիստիկական ընկերութեան թատրոնում ուսանողներին նպատուող ընկերութիւնը տալիս է մի ներկայացում: Խաղալու են Շնիցլերի «Կրակահոտ» կոմէդիան և Հաւաքական «Կրակահոտ» կոմէդիան, 5 գործարկութեամբ յօդուած Ս. Պետերբուրգի կանանց «Բժշկական ինստիտուտի և կանանց բարձր կուրսերի ուսանողներին»: Ի նկատի ունենալով ներկայացման բարի նպատակը, ի նկատի ունենալով որ Թիֆլիսի ընկերութիւնը իր օգտակար նպատակը իրագործելու համար չունի բաւականաչափ միջոցներ, հասարակութեան վրա բարոյական պարտաւորութիւն կայ այդ ընկերութեան օժանդակել, այցելելով այսօրվայ ներկայացումը:

Վրաց գրագիտութիւն տարածող ընկերութեան վարչութիւնը Թիֆլիսում, իր վերջին նիստում կայացրել է հետեակ լիճիւր: 1) Չուրալով եղբայրներին խորին շնորհակալու-

թիւն յայտնել իրանց եղբոր յիշատակին արված 10,000 ր. նուէրի համար, 2) ընդհանուր ժողովին խնդրել, որ նուիրատուներին ընտրէ պատուաւոր անդամ: 3) հանգուցեալ Ս. Կ. Չուրալովի պատկերը կախել ընկերութեան շէնքում, և 4) նուիրատուների ցանկութեան համաձայն 10,000 ր. գումարը գարձնել անձեռնմխելի և նրա տոկոսները միայն գործածել ընկերութեան կարիքների համար: Որովիլ է ընկերութեան փակվելու դէպքում այդ գումարը տալ վրաց աղետականութեանը այն պայմանով, որ գրամագիրն տոկոսները յատկացվին կրթական նպատակներին համար:

Նոյեմբերի 3-ին կայացաւ Բաղուի քաղաքային ընտրութիւնը: Ընտրվեց Կ. Ա. Իրեցեկի: Պարոն Իրեցեկին այդ նոյն պաշտօնը վարում էր սրանից մի քանի տարի առաջ: Նա հրաժարվելով այդ պաշտօնից, մտել էր Թաղիկի գործերի մէջ, ուր վարում էր կառավարչի պաշտօն:

Թիֆլիսի նահանգապետ առաջարկել է քաղաքային պաշտօնավարին շուտով հասցնել իրան նոր ընտրված քաղաքագլուխ պ. Վերմիշիանի ցէնզի մասին տեղեկութիւններ, որի հիման վրա նա մասնակցելու իրաւունք ունի քաղաքային ինքնավարական գործերում: Այդ տեղեկութիւնները հարկաւոր են արդէն հաստատութեան համար արված դիմումի առիթով:

Հոկտեմբերի 29-ին Պետերբուրգում սկսվել են երկաթուղային վարչութեան մի յատուկ յանձնաժողովի նիստերը, որոնց նպատակն է վերաբնդել ձաճորդների տոմսերի տարիֆները: Մտադրութիւն կայ III կարգի տոմսերի վճարը մի քան բարձրացնել, իսկ II կարգինը 33%, I-ին կարգինը 20%: Այժմ ինչ որ արժէ III կարգի տոմսը, II-ը նրանից 1/2 անգամ աւել արժէ, I-ը 2 1/2 անգամ III-ից աւել է: Մտադրված փոփոխութիւնից յետոյ II կարգի տոմսը III-ից 2 անգամ աւելի է արժէ, իսկ I կարգինը III-ից 3 անգամ աւելի: Յանձնաժողովի որոշումները ենթարկվելու են վերջնական քննութեան և հաստատութեան տարիֆների ժողովում, որին՝ այդ հարցի համար նախագահելու է ֆինանսների մինիստրի օգնականը:

Անդրկովկասեան երկաթուղիների գլխաւորը հրամայել է, որ երևանի, Կարսի, Ալեքսանդրօպոլի և Բազուի գծերի վրա եթէ որ և է գնացքում երեսը խօսքերով բռնված մի հիւանդ, իսկոյն նրա գտնված վայրում պէտք է բաժանել գնացքից և պահել հետեակ յայտարարում, իսկ նրա վագոնում եղած բոլոր ձաճորդների վրա խիստ հսկել:

Աչքի առաջ ունենալով ներկայ պատերազմի պատճառով բժիշկներին հազարն պակասութիւն ու կարիքը, ժողովրդական լուսաւորութեան միստրը կարգադրել է, որ այս ուսումնական տարվայ ընթացքում բժշկական ընտրութիւնները նշանակվին և վերջնաւոր գարնանը, որպէս զի նորաւարտ բժիշկները շուտով կարողանան ծառայութեան կոչվել: Այդ նպատակին համար համալսարանների վարչութիւններին հարկաւոր եղած թղթերը գրված են արդէն:

ԱՐՏԱՊԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՆ

ՊԱՏԵՐԱՍԵՐ ԾՈՒԴԸ

Պատերազմային ցամաքի կողմից անհնարին է «Berl. Tag.» թերթի թղթակիցը, որ գտնվում է առաջ գլխաւոր բանակատեղում, հաղորդում է Մուկդէնից, թէ այժմ բոլորովին թողել են Պորտ-Արտուրը ցամաքից աղաւթում միաբեր: Ռուսական անողջ բանակը տեղափոխվում է ձեռնային քաղաքներ համար: Չորեքը մեծ մասամբ տեղափոխվում են գիւղերում և միայն նրանց աննշան մի մասը բնակելու է վրաններում: Հիւղերի մէջ ապրողները լաւ պատապարված են ցրտից: Եղանակը գեղեցիկորով սաստիկ ցուրտ է, բայց ցերեկը և տաք է և արև: Ձիւնայինը մեծ խմբով գալիս են ամեն կողմից Մուկդէն, երեմն հոգեմաշ տեսարաններ են տեղի ունենում: Խուսափողները հետզհետէ զարգացնում են իրանց գործունէութիւնը և բազմաւում են թուլ: «New-York Herald» թերթի Պետերբուրգի թղթակիցը ասում է, որ նոյնիմբերի կէսին գնեալ Կուրպատիկներ կուճենայ մի քանակ, որը ամենաճիշդ հաշիւներով

